

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

E zi de sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, deschid cartea cuvântului Meu și Mă așez în ea cu suferința Mea, care se face cuvânt. Dar chiar dacă numai o suferință mereu este Duhul Meu, caut să-i dau omului putere de la Duhul Sfânt și să-l ajut cu ea spre viață, căci duhul cel potrivit Mie și omului îi scoate lui în cale numai moarte, numai nepăsare de suflet, iar omul știe aceasta, și-și păstrează neputința care îl trage spre rău, iar Mie Îmi păstrează suferința.

O, pe pământ e petrecere mare, e veselie mare, e mâncare și băutură pe mese și voie bună în ziua aceasta când lumea toată știe că e praznicul Nașterii Domnului, iar nemângâierea Mea e mare și multă, căci tot omul se bucură în numele Meu, dar se bucură cu bucuriile lui. Eu însă Îmi fac loc lângă tine cu cuvântul Meu, măi poporul Meu și stăm în așteptarea zilei de praznic de naștere a Mea, căci această zi stă la locul ei așa cum au lăsat-o părinții cei sfinți, cei călăuziți de Dumnezeu pentru punerea la loc în timp a sărbătorilor sfințe, iar în ziua aceasta am cu Mine oaspete la tine pe ierarhul Spiridon cu ziua lui de serbare între sfinți și stăm la masă de cuvânt și căutăm să așezăm Duhul mângâierii pe masă, căci El ne dă puteri.

O, fiilor, fiilor, ce slab este omul! Nu vrea omul să-i zică satana lui satana, chiar dacă el îl știe pe satana și toată lucrarea lui cu fața ei toată, și care aduce omului numai suferință, numai re-mușcări, iar Mie izvor de suferință. Se îngrijește omul de suferința lui și uită de suferința Mea cea de la el, iar cine face lui Dumnezeu suferință are ca răspuns suferință.

O, fii ai oamenilor, o, măi fiilor, cum de nu puteți voi să înțelegeți taina iubirii? Iubirea este din cer, nu este din om. O, nu vă mai mințiți pentru iubire, că iată, voi petreceți în numele credinței și al iubirii, dar petreceți nu de dragul lui Dumnezeu, ci de dragul bucuriilor voastre, iar Mie Îmi faceți suferință, o, fiilor. O, așa este, Eu am spus iubire, dar am spus «iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu». Și cum aceasta? O, Eu cum v-am iubit? Eu am coborât, așa v-am iubit, și nu M-am tocmnit pentru aceasta, ci am lucrat așa ca să vă scap de plata cea rea, pe care v-ați lucrat-o prin iubirea de păcat, iar iubirea de păcat se naște în om prin iubirea de sine, care nu-l duce în altă parte decât în iubirea de păcat. Eu însă nu M-am gândit la Mine când am coborât, sau când cobor la voi ca să vă povățuiesc din cer de lângă Tatăl și ca să vă atrag pe voi la Tatăl, ci numai la voi M-am gândit și numai așa v-am iubit, și v-am iubit pe când erați păcătoși, și coborându-Mă după voi Mi-am pus în fața voastră iubirea cu toată ființa Mea. O, voi vă iubiți pe voi înșivă și uitați cum v-am iubit Eu, și precum v-am iubit Eu voi nu puteți să vă iubiți unii pe alții, și fiecare om se iubește pe sine când caută sau când dă iubire, căci totul se face păcat prin lucrarea iubirii omului.

Grăiesc cu omul lumesc cu iubirea, o, fii ai cuvântului Meu. O, fiilor, fiilor, cei ce vor să fie ca Dumnezeu coboară ca Dumnezeu și ei. Eu, Domnul, vă învăț pe voi, iubiți-vă cum v-am iubit Eu. Coborâți-vă unii spre alții ca să vă săltați frățeste unii pe alții și să vă ridicați spre Mine toți mereu, mereu, și așa vă veți iubi precum v-am iubit Eu, iar altfel voi să nu vorbiți despre iubire între voi și Dumnezeu, între voi și voi dacă n-ar fi să lucrați pentru ea ca pentru Dumnezeu. O, lucrați-vă unii pe alții pentru Mi-ne și îndeletniciți-vă să iubiți coborând clipă de clipă ca să puteți iubi clipă de clipă, că nu e bine să nu aveți în toată clipa iubirea ca lucrare a voastră și răscumpărarea voastră prin lucrarea iubirii, lucrare fără de sfârșit, o, fiilor. O, în fel și chip am grăit prin Evanghelia Mea acum două mii de ani și felurite pilde despre împărăția cerurilor am lăsat scrise atunci în cartea cerului pe pământ, dar e greu la minte tot omul care nu vrea să ia de la Dumnezeu, și cade cel ce nu citește cartea învățăturii Mele, cade din temerea de Dumnezeu și nu mai are temere, cade și nu-i pasă de plata căderii.

O, nu vă lăsați, nu vă lăsați, fiilor sosiți la Mine, nu vă lăsați smulși de vânturile pribegiei, că greu este de cel ce pierde pe Domnul după ce stă cu fățarnicie lângă El. Voi însă striviți din voi părerea de sine și pedepsiți-vă împotriva acestui păcat, care îl desparte pe om de Dumnezeu. Țara Domnului începe de aici, de un-de am început cu voi. O, iată cum trebuie să se știe și să se intre și

să se stea în acest popor, în acest nou început de țară și cum trebuie să se lucreze lucrarea statului cu Domnul! O, tot ce ar fi să fie vinovat în voi și între voi, dați-le de la voi pe toate, căci aceasta este lucrarea creștinului. Tot ce dă să-l despartă de Dumnezeu și de lumină, el să curățească de pe el mereu, mereu, căci altfel omul rămâne sub pedeapsă și pentru pedeapsă, numai că această despărțire de rău îi este omului cel mai greu s-o facă. Eu însă vă învăț pe voi aici, și iese de la voi învățătura Mea și poate omul să învețe dacă voiește.

O, fiilor, stați în mâna Mea cu gândirea și cu simțirea pentru cele ce vin dinăuntrul vostru și din afara voastră, că altfel vă lucrează satana la întuneric, așa cum i-a lucrat pe cei ce s-au lăsat locaș pentru întuneric, pentru cele scri-se la satana și de satana, și n-au mai stat cu Dumnezeu cei ce s-au dus spre ascunderi lăsându-se doborâți de tot.

O, fiilor, de ce nu poate omul iubi pe Dumnezeu? O, cel ce nu iubește pe Dumnezeu iubește păcatul, și de aceea nu-L poate iubi pe Domnul. Să știe tot omul de pe pământ aceasta și să se folosească de la cuvântul Meu și să-și vină în fire dacă voiește, căci poate dacă voiește oricât ar fi el de neputincios, și am de-a dreapta Mea în ziua aceasta sfântă pe arhiereul Spiridon, făcătorul de minuni, și mereu face el minuni pentru cei care stăruiesc spre acest sfânt mare, și iată-l în cartea Mea lângă Mine cu lucrul cuvântului său!

O, Eu cu voi Mă ajut, sfinți iubiți ai Mei, așa cum voi în numele Meu și prin puterea Mea din voi Mă ajutați, și ajutați pe pământ pe cei ce vă strigă. Amin.

— *Când noi suntem chemați, Doamne, o, cum să nu coborâm ca și Tine cu iubirea și cu mila spre cei ce se fac auziți cu strigătul lor?*

O, ce frumos este în sufletul celui ce Te iubește, Doamne! O, ce frumos era sufletul meu pentru că Te iubeam și Te păstram în el! O, ce frumos, ce măreț lucrai pentru mine înaintea necredincioșilor, iubitul sufletului meu, Domn și Dumnezeu! Când am rămas fără ni-meni de pe lume m-am alipit cu totul numai de Tine și numai cu Tine petreceam înăuntrul meu și în afara mea prin lucrarea Ta cu mine, cel smerit în fața oamenilor despărțiți de voia Ta în ei. Semne și minuni mai presus de fire arătai la toți prin ființa mea credincioasă numai Ție, căci știai că era musai să lucrezi semne și minuni și să le arăți celor rătăciți și celor necredincioși din vremea aceea. Păstor cum eram, iubeam să-i păstoresc și pe oameni spre Tine, dar nu cu cuvântul, ci cu fapta vieții mele, Doamne. Petreceam în mine ca și Tine, blând și smerit cu inima, și prin aceste două însușiri Te arătam mare, Doamne, înăuntrul meu, și mulți se minunau de cele mai presus de fire lucrate de Tine prin unealta Ta, prin mine și prin umilința mea, Domnul și Păstorul sufletului meu.

Să ia fiii poporului Tău de azi pilda vieții mele și să se gândească mereu la ea și să le fie de ajutor pentru statura lor înaintea Ta și înaintea oamenilor, că mare este cel ce se leapădă de sine în fața Ta și a multora apoi, ca să aibă lucrare măreață el apoi, și numai spre slava Ta, Doamne, iar el să nu-și ia din aceasta, ci pe Tine tot să Te ia și să Te aibă, și-i va fi de ajuns, Doamne.

O, mă doare în cer, ca și pe sfinții toți mă doare. În țara cuvântului Tău de azi e îndârjit duhul omului doritor de putere și de nu-me și de scaune, și așa vrea să lu-crăm minuni cuvântătoare și cu-rățitoare de duh de om și să punem pe fâgaș puterea Ta, Doamne, și voia Ta. O, hai să veghem, Blândule Păstor! Mila Ta e mare și multă. O, stai la cârmă, Doamne, că sunt valuri mari! Pune-mă la lucrul Tău cel sfânt, o, Doamne!

— Suferința Mea se face cuvânt mereu, mereu, o, sfinți iubiți ai Mei. O, ce mult doresc s-o împart și cu omul de pe pământ, dar fuge omul de durere, fuge cel ce face durere, fuge spre bucurii și spre petreceri pline de bucurii omenești, de cântec și de dans și de bunătați fel de fel pe masa de petrecere și-și face rost de plată rea apoi și de plâns, dar nu-i pasă acum.

Îmi împart cu voi suferința Mea cea de pe pământ lucrată și pusă peste Mine în cer, căci facerea mâinilor Mele, omul, nu-Mi dă decât su-ferință să duc și să port. Se îngrijește omul de suferințele lui și uită de suferința Mea cea de la el, o, sfinți iubiți ai Mei și duruți ca și Mine de la cei de pe pământ.

Se suie multă suferință la cer în ziua aceasta, căci oamenii sunt înfierbântați de petrecerea lor pentru nașterea lui Hristos, zic ei, și se preface în plâns pentru Mine petrecerea lor.

O, fii ai cuvântului Meu, fiți duioshi pentru Mine, fiilor! Cei ce nu sunt duioshi nu stau lângă Mine sub lucrul Meu cu ei. O, fiți asemenea Mie, măi fiilor. Eu sunt Domnul și sunt numai în suferință, și iubind cu milă, așa sunt. O, fiți și voi tot așa. Fiți asemenea Mie, o, fiilor! Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2016